

39. Lov om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter. (Socialminister *Steincke*). [A. Sp. 2193. — C. Sp. 35, 77].

Fremsat i *Folketinget* $16/10$ (F. Sp. 42). 1. Beh. $23/10$ (F. Sp. 281). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Fr. Andersen [Holbæk A.], Hans Hansen [Usserød] [Sekretær], Hinrichsen, Levinsen, N. P. Nielsen [Formand], Strøm, Rager, Jensen [Gørding], Edvard Sørensen, Arnth Jensen, Koefoed, Løje, Hans Thyge Jacobsen, Carlsen-Skiødt og Victor Larsen). Betænkning (B. Sp. 211) afgiven $5/12$. (Ordfører: Fr. Andersen [Holbæk A.]). 2. Beh. $6/12$ (F. Sp. 2256). 3. Beh. $6/12$ (F. Sp. 2266). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $11/12$ (L. Sp. 231). 2. Beh. $12/12$ (L. Sp. 260). 3. Beh. $13/12$ (L. Sp. 334). *Loven stadfæstet 15. December 1934.* (Lov-Tid. Nr. 332).

Før Gennemførelsen af den nye mellemkommunale Refusionsordning var Forholdet det, at naar en Kommune beskæftigede en Person med Arbejde i Stedet for at give ham Understøttelse, vilde Kommunens Ekstraudgifter herved, for saa vidt han havde Kommunen som Forsørgelseskommune, kun udgøre Forskellen mellem Arbejdslønnen og Understøttelsen, der med sit fulde Beløb blev baaret af Kommunen; og da Arbejdslønnen i Landkommuner særlig ved den Art Arbejde ikke var ret stor, vilde denne Forskel altsaa ikke udgøre noget større Beløb. *Efter Socialreformens Vedtagelse* bærer Opholdskommunen derimod i Almindelighed kun en Trediedel af de Udgifter til Understøttelse, der her kommer i Betragtning, medens to Trediedele fordeles efter den nye Refusionsregel mellem Landets samtlige Kommuner. Hvis Kommunerne nu i Almindelighed satte alt det Arbejde i Gang, de kunde, i Stedet for at udbetale Understøttelse, vilde der næppe være nogen væsentlig Forskel mellem Reglerne nu og tidligere, men hvis nogle Kommuner fortrinsvis sætter Arbejde i Gang, medens andre fortrinsvis yder Understøttelse, vil den nye Regel blive til *Skade for de Kommuner, der fortrinsvis sætter Arbejde i Gang*. Socialministeren modtog derfor i Løbet af Sommeren 1934 en Række Henstillinger, særlig fra jyske Landkommuner og disse Kommuners Repræsentanter, specielt fra De samvirkende Sogneraadforeninger, gaaende ud paa, om man ikke kunde udarbejde et Lovforslag, hvorefter den omtalte Forskel blev afholdt efter den mellemkommunale Refusionsregel, saa at Loven samtidig kom til at indeholde en Opfordring til alle Kommuner om i videst muligt Omfang at sætte Arbejde i Gang i Stedet for at yde Understøttelse. Dette er Formaalet med den foreliggende Lov, hvorved der